

El Senyor és el mestre

Dc, 17/02/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Llegim entre la primera i segona lectura d'aquest diumenge fragments del salm 25 (vv. 4bc.5ab.6-7b.8.9). És un salm acròstic, és a dir, que cada vers del salm comença amb una lletra de l'alfabet hebreu i segueix l'ordre d'aquest. Sembla que fou escrit en una època tardana. El salm no era usat en el culte del temple, més aviat sembla un salm de súplica individual o grupal. És un salm convencional, mancat de singularitat i originalitat. El fet de ser acròstic explica que es vagin introduint temes sense que el salm presenti una estructura ben organitzada. És un recull de consideracions morals i súpliques que s'ajuda a recordar mitjançant el recurs de l'alfabet. Es podria considerar com un recull de jaculatòries per us dels pietosos israelites.

Els temes que apareixen en el salm es poden agrupar en tres: Consciència de l'orant d'estar rodejat d'enemics nombrosos (1), es sent immers en una situació infeliç i desgraciada enmig de la soledat. A resultes d'aquesta situació, l'orant manté, malgrat tot, una gran confiança (2) en el Senyor i, fruit d'aquesta confiança, en brolla la pregària (3) de la que en sobresurt el prec de l'oblit i el perdó dels pecats i la petició de l'ensenyament dels camins del Senyor, tema estrella de la nostra lectura.

En els versets escollits que llegim avui sobresurt el tema del camí i l'ensenyament. "Feu que conegui Senyor les vostres rutes, que conegui els vostres camins". És que n'hi poden haver d'altres que no siguin els camins del Senyor? El llibre dels salms parla dels camins dels injustos (1,6; 146,9), dels camins dolents (36,5), dels camins enganyosos (119,104.128), dels camins tortuosos que desvien (125,5), dels camins d'idolatria (139,24). Quan l'orant demana al Senyor que li ensenyi els seus camins, està demanant que li ensenyi, tal com diu el salm 16, el camí que duu a la vida. Aquest camí és el contrari del camí de la mort. El Deuteronomi parla d'escollir entre la vida i la mort, seguir els camins del Senyor i complir els manaments porta a la vida (30,15s). En el mateix sentit parla el profeta Jeremies: "Això diu el Senyor: poso davant vostre el camí de la vida i el camí de la mort" (21,8). Les paraules de Jeremies foren recollides per la literatura cristiana primitiva. La Didaché, la doctrina dels dotze apòstols, és un llibret que comença dient: "Hi ha dos camins, un de la vida i un de la mort i és gran la diferència entre aquests dos camins (1,1).

El tema de l'ensenyament es fa present a través de diversos verbs hebreus que són sinònims: "lamad" (3x), "iada", "dabar" (2x), "iara". Els encarregats oficials de l'ensenyament són els sacerdots, levites o escribes, però aquí l'orant demana que sigui el Senyor el qui ensenyi els camins. Aquest prec es troba sovint en els salms (27,11; 86,11; 143,10).

Ensenyar els camins no es limita tan sols a indicar els llocs geogràfics pels quals hom ha de transitar. Camí és un terme que apareix sovint estretament lligat a la torà, la llei, de tal manera que ensenyar el camí esdevindrà equivalent a ensenyar el compliment de la torà, la llei. "Avui et mano que estimis el Senyor el teu Déu, que segueixis els seus camins i compleixis els seus manaments, els seus decrets i les seves prescripcions" diu el llibre del Deuteronomi (30,15). Camí serà, doncs, un terme que evoca les instruccions del Senyor encaminades a recte

comportament tant per l'individu com per la comunitat del poble d'Israel.

Diumenge 1er de Quaresma. 21 de Febrer de 2021